

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 4. De quarta excusatione frigidorum Hæreticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

delinquentibus centuplum & vitam æternam promisit. Unde merito cum Davide ipsi exclamare Pl. 26. poterunt, *Pater meus & Mater mea deliquerunt me: Dominus autem aspersit me.*

IV. Tertiò ostendat, neque persecutiones eorum admodum timendas esse; cum inprimis præsidio ipse Deus sit tutus. Si autem Deus pro ipsis stabit, quis contra ipsos hæc poterit? Audiant quoque S. Petrum 1. c. 3. dicentem: *Es quis est, qui noceat vobis, si boni amulatores fueritis? an uno diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum?* Rom. 8. Deinde verò neque novum, neque difficile videri debet ejusmodi persecutiones tolerare, cum ipse Christus Jo. 15. prior illas sustinuerit, & exemplo suo lenierit, ideòque merito Apostolos suos ad illas æquo animo tolerandas sequentibus verbis præpararit: *Si mundus vos odit, scitote, quia me prius vobis odio habuit. Mementote sermonis mei: Non est servus maior Domino suo. Si me persecuti sunt, & vos persequentur. Credant ergo sibi quoque dictum ab illo, quod Matt. 5. Apostolus dixit: Beati estis, cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversus vos inveniunt propter me: gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.*

§. IV.

De quarta excusatione frigidorum Hæreticorum.

I. Quarta excusatio horum Hæreticorum est, quòd duntaxat avitam, & à Majoribus acceptam Religionem deserunt, maximè cum ipse Deus Deut. 32. dixerit: *Interrogabo Patrem tuum, & annuntiabit tibi: Maiores tuos, & dicent tibi.* Quam excusationem ut efficaciter refutet Theologus Polémicus, sequentia adhibebit argumenta.

II. Primò ostendat, hoc impedimentum usque adeò terrene non debere, ut potius ad Catholicam fidem allicere debeat; si enim ipsi Hæretici fidem & Religionem à Majoribus suis acceptam tenendam esse putant, cur non potius eam, quam antiquiores Majores tenuerunt, approbant, & recipiunt? an non illis potius attribui poterit illad Deuteronomi

nomii 32. *Novi, recentisque venerunt, quos non coluerunt Patres eorum?*

III. Secundò ostendat, si Majores suos non sequentes consent in vitiis, aut aliis factis minùs honorificis, cur ipsi imitandos putant in dogmatibus falsis tenendis, & viam infernum calcandâ?

IV. Tertiò ostendat, hîc potiùs ob oculos habendam esse illud Jeremiæ 6. *Stare super vias vestras, & videte, & interrogate de Semitis antiquis, qua sit via bona, & ambulabitis in ea, & invenietis requiem animabus vestris.*

§. V.

De quinta excusatione frigidorum Hæreticorum.

I. Quinta, eaque politica excusatio est, quòd inconstantia turpis nota timenda sit, si fides semel suscepta deseratur, & Catholica arripiatur, maximè cum probabile modum sit, quemvis in sua fide salvari posse. Contra quam excusationem sic pugnet Theologus polemicus.

II. Primò ostendat, si turpe est fidem semel susceptam deserere, cur Lutherò, Calvino, aliisque suis Patriarchis probrosam non ducant, quòd à fide Catholica, quam tam longo tempore tenuerant, tum perfidè, turpiterque discedunt? cur illos velut perfidos sequi non erubescant?

III. Secundò ostendat, non esse constantiam laudabilem, sed Diabolicam pertinaciam, nolle ab errore agnoscere, nam, ut S. Augustinus S. 22. de verb. Apost. diabolicum est per animositatem in errore permanere; diaboli enim proprium est, à malo, quod semel elegit, ratione divelli.

IV. Tertiò ostendat, experientiam satis probare, quòd laudabilis potiùs, quàm reprehendenda sit hæc mutatio, cum S. Ambrosius, D. Augustinus, S. Paulus, & infiniti alii Religionem Catholicam, à qua priùs vehementer abhoruerunt, cum summa laude & honore sint amplexi; unde etiam S. Augustinus ep. 48. *hoc, ait, est illud, quod Scriptura tacuit; est confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gloriam & gratiam. Confusio adducit peccatum, cum*